

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

دپلوم انجنیر نسرين معروفی

۲۴ اپریل ۲۰۱۲

جاویدان باد خاطره مبارز آزاده استاد داکتر "عین علی بنیاد"

استاد لحظه ای مردم ستمدیده و محروم را به فراموشی نسپرد.

شروع سالهای هفتاد زمانی که هنوز تخت و بخت ظاهر شاه، شاه بی کفایت و بی خبر از رعیت برقرار بود. با شور و هیجان جوانی جهت ادامه تحصیل با شوهر و طفل کشور و فامیل را ترک گفته، راه دیار غربت را پیش گرفته، عازم سرزمین با "تمدن" و پیشرفته المان شدیم. سرزمینی که تقریباً حدود چهل سال است عمر خود را در آن می گذرانم. در آن زمان خوب به خاطر دارم که آمادگی جهت ادامه تحصیل داشتم مگر با چه شرایط و با کدام امکانات اقتصادی، برایم معلوم نبود. زندگی و تحصیل کردن و آن هم در کشور بیگانه، خارج از مشکلات، سختیها و مصایب دیگر نیست، همه را به عهده گرفته، وارد کشور المان شدیم.

خوشبختانه باید گفت که شروع سالهای هفتاد در اروپای غربی مخصوصاً در شهر برلین غرب که ما به زندگی محصلی خود در آنجا شروع نمودیم، اوج جنبشهای سیاسی و اجتماعی محصلان و بعضی گروپ های دیگر بود. باید تذکر داد که جنبشهای دهه هفتاد ادامه جنبشهای دهه شست بود که زیر تأثیر انقلاب عظیم فرهنگی در چین، ابعاد آن جنبشها گسترش یافت. محصلان علاوه بر متفکران غربی شخصیت های دیگری را مانند مائوتسه دون،

لنین ، چه گووارا و روزالوکسمبورگ، نمونه و سرمشق ایدئولوژی ، افکارسیاسی و راه و روش زندگی خود قرار می دادند. فضای سیاسی که جوامع اروپای غربی و امریکا را احتوا نموده بود، نه تنها در برگیرنده جنبشهای محصلان بود بلکه از جنبشهای مردمی هم می توان در آنجا یادآور شد. هدف در این جنبشها تغییرات سیاسی و اجتماعی در عرصه های مختلف زندگی بود که توأم با اعتراضات شدید و همبستگی خلق ها مطرح می شد. با تشدید جنایات امپریالیسم امریکا در ویتنام این جنبشها منجر به اعتصابات و تظاهرات در سال ۱۹۶۸ گردید. این جنبش ها در ادامه به خصوص به دنبال کودتای ننگین ثور و بعداً با تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی بر کشور ما افغانستان و همزمان با آن تغییر اوضاع سیاسی در کشور ایران و برقراری دولت آخوندی در آن سرزمین دامنه و فضای مبارزاتی محصلان داخلی و خارجی را وسیع تر گردانید. با به راه انداختن جلسات و جر و بحث های سیاسی و ایدئولوژیک که ساحة زندگی محصلان را در برلین غرب کاملاً احاطه نموده بود، جز اندیشیدن به اوضاع سیاسی دنیا، خرید و فروش کتابهای سیاسی، پخش اعلامیه ها، تأسیس اتحادیه های محصلی، به راه انداختن تظاهرات و جنگ و جدال های سیاسی، فعالیتهای اجتماعی، دیگر فکر و تشویش وجود نداشت. این که فردا زندگی از نگاه اقتصادی چطور پیش خواهد رفت، اصلاً برای تعداد کثیری از محصلان مطرح نبود. هر کدام به شکلی از اشکال با کار هائی که برای آنها میسر می شد از پاک کاری گرفته تا کار های شاقه در فابریکه ها و یا هر جای دیگر، زندگی ساده ولی با شور و شوق مبارزاتی خود را بدون داشتن توقعات مادی بیشتر به پیش می بردند. پس باید گفت که زندگی ما هم به حیث محصلان دهه هفتاد خارج از این دایره سیاسی، اقتصادی و اجتماعی نبود.

در چنین فضای مبارزاتی وزندگی مشقت بار محصلی و همزمان به آن اوضاع ناهنجار و تباهن که دامنگیر کشور ستمدیدگان یعنی افغانستان گردیده بود، درست اواسط دهه هفتاد بود که آشنائی و دوستی ما با نویسنده نستوه، شخصیت علمی و مبارز آزادیخواه کشور، استاد بزرگوار زنده یاد دکتر "عین علی بنیاد" آغاز گردید.

امروز ۲۴ اپریل مصادف است با هژدهمین سالروز وفات استاد عالی مقام زنده یاد دکتر "عین علی بنیاد"! من به حیث شاگرد این شخصیت مبارز کشورم، می خواهم دین خویش را در برابر استاد بزرگ و فراموش ناشدنی، با نوشتن سطورى چند، ادا نمایم.

استاد نقش تعیین کننده را در روند سیاسی و مبارزاتی ام داشته است. درک و آمادگی ذهنی خودم تا اندازه ای از مسایل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی از یک جانب، روشنگری، تشویق و تبلیغ ایشان روی مسایل مطروحه از جانب دیگر، باعث شد تا افکارم با اندیشه مبارزه پرورش بیابد. با الفبای مارکسیسم - لنینیسم به وسیله ایشان آشنا شده اقتصاد سیاسی را نزد ایشان فرا گرفتم. استاد با حوصله مندی و آرامش به سوالاتم در زمینه های مختلف جواب می گفتند و تا قناعت حاصل نمی شد از بیان و تشریح آن خود داری نمی کردند. بطن دنیای سرمایه داری را شکافته و تحلیل می کرد. با واقعیت های تلخ زندگانی محرومان و استثمار شوندگان آشنائی کامل داشت. از رنج بی کران مردم خود، از فقر اقتصادی و عقب ماندگی فرهنگی آنها صحبت ها داشت و می گفت:

بدبختی های ملت ما بیرون از اندازه است و فقط حس وظیفه شناسی، اراده و مقاومت مبارزاتی، کار پرتلاش با روحیه پرشور در شرایطی که کشور ما افغانستان تحت اشغال سوسیال امپریالیسم شوروی است، می تواند ما را به اهداف والای انسانی که آزادی خلق به اسارت کشیده ماست، برساند. استاد با شور و هیجان مبارزاتی در جلسات سیاسی افغانستان، المانی ها، ایرانی ها، ترکها و غیره اشتراک می کرد. تظاهرات را علیه تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی و نوکران خود فروخته و بد نام آن حزب "دیموکراتیک خلق" به راه می انداخت. هیچ گاه سر سازش با افکار و سیاست های انحرافی اشخاص و سازمانهای دیگر نداشت. دشمن ارتجاع بود و با روحیه ضد خرافات ،

روشنگری علیه فرهنگ کهنه و عقب مانده را تبلیغ می کرد. نظرات و اراده مبارزاتی خود را در هر جهت به طور شایسته بیان می کرد. صحبت هایش محرک و انرژی بخش در برداشتن گامهای مبارزاتی هر انسان با درد بود. این انقلابی راستین کشور عقیده ای را که خود به جنبش ملی و دیموکراتیک، تحقق دیموکراسی و عدالت اجتماعی، تساوی حقوق زن و مرد داشت، در همه جا و نزد همه کس تبلیغ می کرد و می گفت:

یگانه راهی رهائی طبقات ستمکش جامعه از بند استعمار و استثمار مبارزه همه جانبه علیه سوسیال امپریالیسم و امپریالیسم ایالت متحده امریکا است. همین عقیده و روحیه وی بود که در مجالس سیاسی، تظاهرات و سخنرانیهای خود علیه هردو دشمن خلق جهان موقف قاطعانه و نترس خود را بیان می کرد. از تلاشهای مبارزاتی و کار نامه های پر افتخار وی می توان از نشرچند رساله تاریخی آموزنده، مقالاتی که همه در افشای چهره دشمنان خلق نگارش یافته، اعلامیه ها و سخنرانی های استاد دانشمند، نام برد. همچنان خاطرات زیاد دیگری را که از خود در میان دوستان به جا گذاشته اند.

ناگفته نباید گذاشت که بعضی اوقات نظر به شرایط و مشکلات اقتصادی، خستگی کار و درس و رسیدگی به طفلم، تعلل در انجام وظایف روی مسایل سیاسی رخ می داد و یا این که بهانه ای را به کار می بردم. استاد مرا مخاطب قرار می داد و این جمله بزرگان را به زبان می آورد و می گفت که "سیاست مقدم بر همه امور است". استاد با اراده خستگی ناپذیر تا آخرین لحظه حیات پر افتخار خود به حیث یک انسان آزاده، مبارز و انقلابی متعهد در روشنگری اذهان مردم دریغ نورزید.

پس باید گفت:

در تاریخ هر سرزمینی بودند انسانهای که مرگ و نابودی ایشان چه در سرزمین خود شان و چه هم در سرزمین های دیگران هرگز به مفهوم نابودی ایشان نبوده بلکه در اذهان خلق ها، خود شان و راه شان همیشه جاویدان باقی مانده است.

یاد استاد گرامی و راهرش پر رهرو باد!